

פ ר ט י כ ל

ישיבה מס' ר' של ועדת-העבודה.
יום ג', י"ד באדר א' תשי"א - 20.2.1951.
בשעה 11.00 לפני-הצהרים.

נוכחו:

חברי הועדה

- ר. טרני - היו"ר
- מ. אונא
- מ. בנטוב
- א. גולדראט
- ז. גלוסקא
- ג. טברסקי
- ח. למדן
- א. לנקין
- י. קנב

מזכיר

צבי בר-ניב - היועץ המשפטי של משרד-העבודה.

סדר-היום:

- א. קביעת ועדות מסנה.
- ב. חוק איסור אפיית לילה.
- ג. חוק החיילים המסוחררים (החזרה לעבודה) (תיקון).

היו"ר ד. טרני:

פנתח את הישיבה.
עלינו לקבוע כמה ועדות מסנה לטיפול בעניינים טונים.
ועדה אחת לחוקי עבודה, איסור עבודת לילה ושעות העבודה; שניה לטיפול בחוק התגמולין למספחות חללי מלחמת-השחרור. ביחס לחוק זה היה בירור בכנסת, והתברר שדרוש תיקון זה מחוץ לתיקונים שנעשים על-ידי המשרד. ועדה שלישית לטיפול בחוק החיילים המסוחררים, החזרה לעבודה. כמו-כן ישנו עוד חוק שיש לספל בו והוא מסכורת למספחות החיילים בצבא-הקבע. עלי לציין כי קראתי שנית את הויכוח שהיה בטאלה זו במליאת הכנסת, ולא ברור לי מדוע הציע חבר-הכנסת ע. גוברין שועדת-העבודה תטפל בחוק זה. לפי דעתי שייך ענין זה לוועדת-הבטחון או לוועדת הכספים, כי ועדת-העבודה לא טיפלה בעניינים הקשורים בצבא, אלא רק במה שנוגע למספחות החללים והנכים. אך הואיל והכנסת החליטה שעל ועדת-העבודה לטפל בחוק זה, עלינו לדון בו.

ח. למדן:

אנו החלטנו על הקמת הלוש ועדות-מסנה, שאחת מהן תטפל בכל הטעמים הקשורים עם הצבא, מספחות חללי מלחמת-השחרור, נכים ואלכנות. אשר לחוק בדבר מסכורת למספחות החיילים בצבא-קבע הוטל על היושב-ראש, חבר הכנסת ע. גוברין, לבוא בדברים עם יושב-ראש ועדת הכספים, ולהביא לנו הודעה אוטוריטיבית למי זה שייך, אם לנו או לוועדת-הכספים. כיוון שנתחלפו יושבי-הראש, צריך לדעת היושב-ראש הנוכחי להתקשר עם יושב-ראש ועדת-הכספים ולגדר את הדבר.

ס ו כ ט: להקים שתי ועדות מסנה, אחת שתטפל בכל חוקי העבודה כולל גם את החוק להחזרת חיילים לעבודה; והסניה שתטפל בכל השאלות הסוציאליות הקשורות עם הצבא.

הרכב הועדות: הועדה שתטפל בחוקי העבודה: ס. אונא, ס. בנטוב, י. גיל ג. טרוסקי, א. לנקין, ר. שרי וי. קנב.

הועדה שתטפל בענייני הסוציאליים הקשורים בצבא: א. אלמליח, א. גולדראט, נ. הרפז, ח. רובין, ר. שרי.

ח. למדן: יוצא שאותם חברי הועדה שטיפלו בחוק התבטולים ויודעים את כל הבעיות לא ישתתפו יותר בדיונים.

היו"ר ר. שרי: אני מוכן להציע הצעה אחרת. הואיל ו-15 חברי ועדת העבודה מטתפים לכל היותר 9 חברים בישיבות, מטליאת ועדת העבודה תטפל בכל העניינים. אני מוכן שמחוץ לקומפלקס של חוקי עבודה שבהם תטפל ועדת מסנה, מליאת ועדת העבודה תטפל בכל שאר הדברים.

הוחלט: שועדת מסנה תטפל בחוק החיילים המסוחררים (החזרה לעבודה) ובחוק איסור אפיית לילה; וביתר העניינים: חוק מספחות החיילים, מסכורת לחיילים בצבא הקבע, ענייני נכי המלחמה, תטפל מליאת ועדת העבודה.

היו"ר ר. שרי: כמו כן נצטרך להרכיב שלוש ועדות מסנה מסנתפומ עם הועדה לסרותים ציבוריים כדי לטפל בשאלות: (א) הטענות נגד "המטביר" והמפקיט במעברות; (ב) טענות קופת חולים לעובדים הלאומיים; (ג) בירור המצב הכלכלי והסוציאלי של מחנות העולים שהפכו למחנות עבודה. היו"ר הקודם, חבר הכנסת ע. גוברין, השאיר בידי הצעה להרכב ועדות אלו, אך עלינו לקבוע זאת בישיבה מסותפת עם הועדה לסרותים ציבוריים.

ח. למדן: אני חושבת שאפשר להשאיר זאת בידי היושב-ראש שיקבע זאת ביחד עם יושב-ראש ועדת הסרותים הציבוריים.

ז. גלוסקא: אבקס לכלול גם אותי בועדה שתטפל בבירור המצב במחנות העולים.

היו"ר ר. שרי: ההרכב המוצע לוועדות המסנה הוא: הועדה הראטונה: ס. אונא, י. גיל, ד. נצר, א. לנקין ור. שרי. הועדה הסניה: א. גולדראט, ח. מגורי-כהן, נ. הרפז, ח. לכדן, ד. נצר, י. קנב ור. שרי.

הועדה הסליטית: ש. גלוסקא, ח. למדן, א. לנקין, ד. נצר, י. קנב וא. ח. שאג.

ח. למדן: אני מצטערת אך לא אוכל להיות חברה בסתי ועדות מסנה ולהסתתף גם בישיבות של מליאת ועדת העבודה.

היו"ר ר. שרי: אני אברר עם יושב-ראש ועדת הסרותים הציבוריים את הרכב הועדות מצדו ואודיע לחברים על התוצאות.

היו"ר ר. טרי:
אני מבקש שנקבע עתה את סוגי ישיבות הועדות, אחת אלן באפשרותי להזמין את הנציגים השונים אשר צריכים להשתתף בדיונים שלנו. הצעתו היא שנקבע ישיבות ביום ג' בשעה 11.00; ביום ד' בשעה 9.00 בגורר ונקבע ישיבה נוספת ביום ה', ולא איכפת לי לקיים אותה בתל-אביב.

ח. למדן:
אני מציעה לקבוע ישיבה אחת ביום ג' בשעה 14.00; ביום ג' בשעה 11.00 ונסעה 19.00.

י. קנב:
אני מתנגד לקבוע ישיבות ועדות בשעה 2 או בהפסקה שבין ישימת הכנסת. אי-אפשר לדרוס פאנלים לעבוד במסך שלוש ימים אלה 12-14 שעות ביום. אני מציע לקבוע ישיבה אחת בשעה 11.00 ביום ג', וישיבה שניה ביום ה' גם כן בשעה 11.00.

ס. אונא:
אני מבקש לא לקבוע ישיבות ועדה זו גם ביום ג' וגם ביום ד' כי עלי להשתתף גם בדיונים של ועדת הכלכלה אשר מתקיימים באותו זמן.

ז. גלוסקא:
אני מתנגד להצעה לקבוע ישיבות ביום ה' כי זה היום היחיד שנסאר לי לסיורים.

ח. למדן:
אני מציעה לקבוע ישיבה ג' בשעה 11.00 ישיבה של סליאת ועדת העבודה ואת הימים האחרים להשאיר לוועדות המסנה, ואת הזמנים יקבעו חברי הועדות לפי ראות עיניהם.

היו"ר ר. טרי:
אני מציע שנשכח כי ביום ג' מתקיים ישיבה של סליאת ועדת העבודה; ביום ד' ישיבה של ועדת המסנה שתטפל בחוקי העבודה, וביחס לוועדת המסנה האחרות עוד נקבע.

אני מציע עתה שחברי ועדת המסנה המטפלת בחוק איסור אפיית לילה, ישארו כאן ונגמור את הדיון בחוק זה.

בישיבה הקודמת ביקסנו את היועץ המספסי למצוא נוסחה יותר מתאימה למושג "לצרכי ביתו" וגם ביחס לסעיף 5(ב).

צ. בר-ניב:
בקשר לשאלותיהם של חברי הכנסת ס. בנטוב וא. לנקין, אני מציע לחזור לנוסח שהיה בזמנו, בסעיף 3(1) במקום: "אפיה שאדם אופה לצרכי ביתו" לכתוב: "אפיית הפרט לצרכי ביתו". הכוונה כאן לאשה שאופה ביום ה' בשעה מאוחרת עוגות או דברים דומים לצרכי ביתה. המלה "פרט" מדגישה דבר זה ומוציאה כל ספק ביחס למושג שהוא מסגרת יותר רחבה.

אנו בררנו שאלה זו ביחס לתנועה הקיבוצית באמצעות המרכז החקלאי ונאמר לנו שנקיבוצים אין עכסיו בדרך כלל אפייה בלילה, ואם יש פה או שם פרצה אין כל מניעה לאסור זאת.

ביחס לתנורים ציבוריים אפשר לכתוב: אפיית הפרט לצרכי ביתו בביתו, אבל כאן תהיה החמרה יתרה. יכול להיות מקרה של בית מסותף ששם יש תנור מסותף ואי-אפשר לאסור שם את האפייה. או נניח אדם אופה אצל הסכן, החוק מוכרח להשאיר אפשרות זו, אם האפייה לא תהיה לצרכי ביתו של האדם, והוא נתפס, יהיה עליו להוכיח את הדבר.

ז. בר-ניב: ביחס לסעיף 5(ב) האומר: "בלילה הקודם לחג, לסבת, או ליום מנוחה שבועי אחר שבו אין אופיים בלילה באותו מקום, וכן בלילה שאחרי הימים האסורים - טותרת הא"ה" ההצעה היא להוסיף: "אחרי הטעה שתקבע על ידי סר העבודה בהוראה שתפורסם ב"רסומות". במוצאי שבת או חג לא מוכרחים להתחיל את האפייה בטעה 6 בערב, אפשר להתחיל בטעה 11 או 12 בלילה, וזה יבטיח לפועל ערב חפשי כדי להסצא בחברת בני ביתו, או כדי לבקר בהצגה, כפי שדורס חבר הכנסת ס. בנטוב. זה גם קובע שאסור להעסיק מסמרות, אלא יש להתחיל באפייה באותה טעה שתקבע על ידי סר העבודה ואסר תפורסם ב"רסומות".

ס. בנטוב: אני בדרתי שאלה זו ונתברר לי כי/ שנתיים סאין אופיים בתל-אביב בלילה במוצאי-שבת וכי הדבר איננו הכרחי. הדאגה כאן היא ללחם לסעות הראסונות של הנוקר ביום א'. בדרך כלל קונה עקרת הבית ככר נוסף ביום ו' כדי שיספיק לה גם ליום א' בנוקר. אם דבר זה אפשרי בתל-אביב נדמה לי שגם בחיפה ובירוסלים אפשר להסתדר בצורה כזאת.

ג. טברסקי: יש לזכור שהרבה פועלים יוצאים לעבודה בטעה מוקדמת בנוקר ולוקחים אתם את ארוחת-הצהריים, יוצא שהפועל יצטרך ביום א' בצהריים לאכול לחם שנאפה ביום ו' בנוקר. דבר זה בלתי אפשרי וביחוד בקיץ.

ז. בר-ניב: נדמה לי שמבחינה זו דוקא במקום גדול יותר קל להסתדר מאסר במקום קטן, כי אם במקום קטן ישנה רק מאפייה אחת, אין היא יכולה להכין לחם לשלושה ימים.

ס. בנטוב: אין זו שאלה של יום נוסף, אלא של שלוש טעות ביום א' בנוקר.

היו"ר ר. טרי: אבל בטביל פועלים שיוצאים בטעה 7 בנוקר לעבודה ולוקחים אתם את ארוחתם, זה אומר שעליהם לאכול ביום א' בצהריים לחם שנאפה לפני שלושה ימים.

ס. בנטוב: זו טענה אחרת, השאלה היא אם יספיקו להכין לחם ליום א' או לא. אלפי פועלים עושים זאת כיום בתל-אביב ואינם מתאוננים, ואם במקומות אחרים נותנים אפשרות לאפות ביום ה' בלילה מדוע לא נסאיר את מוצאי-שבת או מוצאי חג חפשיים?

היו"ר ר. טרי: אני מציע לקבל את הנוסח המוצע על ידי היועץ הטספטי, כי כאן ישנה ערובה לעוד ערב חפשי לפועל מאחר שסר-העבודה קובע את הטעה, ואפשר לקבוע שהאפייה תתחיל רק בטעה 11 בלילה ולא לפני כן.

ס. בנטוב: אני מסכים לקבוע שבאם יש הכרח לאפות במוצאי שבת או במוצאי חג יש להסיג רסיון מיוחד.

י. סנבג: עלי להעיר שגט בתל-אביב אין סדר אחיד. יש מקומות בהם אפשר להסיג לחם טרי ביום א' בנוקר ויש מקומות בהם אפשר להסיג רק לחמניות אשר אופיים באותו בוקר.

היו"ר ר. טרי: אין אנו יכולים להכריח פועלים לקנות דוקא לחמניות ביום א' בנוקר. בתל-אביב יוכלו להמטיך בהסדר זה גם לאחר שאנו מסאירים אפשרות זו לפי החוק.

צ. בר-ניב:

חבר הכנסת א. לנקין שאל מה המצב הבינלאומי, באמנה נאסר סמכות לסטות מהעקרון של איסור אפיייה בלילה במידה שזה דרוש להסדר המנוחה השבועית.

א. לנקין:

אני מציע לתת סמכות לשר העבודה להתיר אפיייה במוצאי שבת או במוצאי חג במקרה שימצא צורך לכך ולקבוע זאת בסעיף 6.

צ. בר-ניב:

סעיף 6 קובע שבמקרים מיוחדים מותרת האפיייה בלילה והשר רשאי להתיר זאת, אך אין פירוט מתי מותר להרשות. נוסח זה היה בפני הממשלה ובסעיף הקודם היתה הצעה, כפי שמציעים כאן חברי הכנסת א. לנקין ומ. בנטוב, אבל לפי דרישת משרד האספקה והקיצוב הוחלט להעביר דבר זה מסעיף 6 לסעיף 5. הנימוק היה, שהיות וזה לא מקרה שעלול לקרות, אלא זה מקרה רגיל, אין טעם להכביד ולהזדקק לאלפי היתרים, כאשר ברור מדאס טכך יהיה.

היו"ר ר. טרי:

האפשרות היא לקבוע במוצאי שבת או במוצאי חג האפיייה מותרת בסעות שתקבענה ויפורסם על כך ב"רשומות" על ידי שר העבודה. אם בתל-אביב לא אופים בלילה ומתחילים את האפיייה בשעה 5-6 בבוקר, תמצא הדרך להמסין בסידור זה. איננו יכולים לקבל את הנוסח המוצע על ידי חבר-הכנסת מ. בנטוב אשר יגרום כי ביום א' בבוקר אי-אפשר יהיה להטג לחם טרי ויכריח אלפי פועלים לקנות לחמניות. אין לי כל ספק שבעלי המאפיות יסכימו לאפות לחמניות כל היום, כי זה על חשבון הצרכן והאדם העובד, כאן עיקר הרווחים שלהם ואנו נותנים להם אפשרות לתרוץ דבר זה בחוק.

מ. בנטוב:

אבל אי-אפשר להכריח אותם לאפות בלילה אם אינם רוצים. הם מסילא לא יעבדו במוצאי חג או במוצאי שבת אלא בבוקר ואפייית לחמניות אינה פותרת את השאלה.

צ. בר-ניב:

משרד האספקה והקיצוב מכיוון את האפיייה של לחמניות על ידי הקצבות של הקמח.

היו"ר ר. טרי:

גם אני בררתי שאלה זו עם האיגוד הארצי של פועלי האפיייה, ההצעה היחידה שהם הציעו למשרד העבודה ביחס לחוק זה היא, ששעות הלילה ייקבע מסעה 10 עד 6 בבוקר, ואת זאת קבלנו. בכל יתר הדברים לא היו להם כל הסתייגויות לנוסח המוצע בחוק.

אני מציע שנעבור עתה על כל החוק ונקבע את ההסתייגויות. בסעיף 1 - פירושים - יסנה הסתייגות לחבר הכנסת א. לנקין ביחס ל"ארגון עובדים רפרזנטטיבי".

בפירוט של "לילה" הוחלט לכתוב מסעה 22.00 עד 06.00 במקום 21.00 עד 05.00.

בסעיף 3(1) נכניס את הנוסח שהוצע היום על ידי היועץ המשפטי: "אפייית הפרט לצרכי ביתו".

צ. בר-ניב:

בהגדרות החלט גם להוציא את הפירוש של "שר" ובמקום "הנוגע בדבר" לכתוב: "...מפקח אזורי שמונה על ידי שר העבודה..." בסעיף 5(א).

הנוסח המתוקן של סעיף 5(ב) יהיה: "האפיייה בלילה הקודם לחג, לשבת, או ליום מנוחה שבועי אחר, שבו אין זופים בלילה באותו מקום, וכן בלילה שאחרי הימים האמצעיים - מותרת, החל מסעה שתקבע על ידי שר העבודה בהודעה שתפורסם ב"רשומות".

ס. בנוב: אני שומר לעצמי זכות הסתייגות בסעיף זה ואני מציע להעביר את ההיתר לאפוף בלילה אחרי שבת או חג, מסעיף 5 לסעיף 6.

היו"ר ד. טרי: בסעיף 6(2) הוחלט לכתוב: "לצרכים דחופים של צבא הגנה לישראל".

צ. בר-ניב: לאחר שבדקתי את גרסת האמנה הבינלאומית אני מבקש לאפשר לנ" להכניס תיקון קל שיאפשר לנו את איסור האמנה. במקום שהאמנה מדברת על מקרים בהם אפשר להתיר את האפיה נאמר בין השאר: "היתרים זמניים מותרים על סנת לאפשר לפועלים לפתור בעיות של לחץ עבודה בלתי רגיל או צרכים לאומיים". הייתי רוצה להכניס זאת בסעיף שלנו בנוסח זה: "...וכן בשעה שארכי המדינה או צרכי האספקה מחייבים זאת".

ס. בנוב: הייתי מציע לכתוב: "צרכי ציבור" ולא "צרכי המדינה".

צ. בר-ניב: "צרכי המדינה" זה מושג יותר כולל. הכוונה כאן ללחץ בלתי רגיל, למשל, אם במקום מסוים הביאו מספר גדול של עולים חדשים ויש לפתור באופן דחוף את שאלת אספקת הלחם.

היו"ר ד. טרי: מדוע לא לומר: "וצרכי אספקה בלתי רגילים מחייבים זאת". אז ברור שיטנו לחץ של עבודה בלתי רגיל שיט לפתור אותו. אני חושב שהמושג "צרכי ציבור" אינו מספיק כולל, כי יכולה להיות שביטה באיזה מקום, צרכי הציבור מחייבים את השביטה, אבל אם נכתוב כך בחוק תהיה אפשרות להכריח שובתים לשוב לעבודה.

ס. בנוב: אם אומרים צרכי המדינה זה אומר בכל המקומות בבת אחת, אבל מביאים עולים לאיזה מקום זה צרכי ציבור.

צ. בר-ניב: אולי כדאי לוותר על זה ולהשאיר את הסעיף כמו שהוא.

א. לבקין: ביחס לסעיף 6(ב): "הטר רטאי לקבוע תנאים להיתר, שתכליתן לשמור על בריאותם של העסוקים באפיה, על בטחונם ועל רווחתם", האם הטר אינו צריך לדאוג לבריאותם של כל העובדים, ומדוע יש צורך כאן בהיתר מיוחד?

צ. בר-ניב: ישנן הוראות קבועות איך לשמור על בטחונם ובריאותם של העובדים, אבל אם מתירים אפיה בלילה יש לקבוע תנאים מיוחדים של מספר שעות בטבוע, או שיש להגיש מסקה קר במשך הלילה, או שאריך לסדר מקום מיוחד למנוחה, וכדומה היות ומעסיקים אותו בתנאים יותר קשים.

היו"ר ד. טרי: בסעיף 7 לא היו הסתייגויות. בסעיף 8(א) היתה הסתייגות לחבר הכנסת י. גיל, כי במקרה שעובדים על הוראות חוק זה יש להעניש גם את המעביד וגם את הפועל. אנחנו אמרנו שאי-אפשר להעניש את הפועל כי הוא נמצא תחת לחץ של המעביד אשר פותח את המאפיה ומכין את העבודה.

צ. בר-ניב:
הנוסח הקיים מחייב במקצת את ההסתייגות של חבר הכנסת י. גיל. בסעיף 8(א) במקום:
"מי שאפה בלילה..." אני מציע לכתוב: "מי שהעביד אדם באפיה בלילה, בניגוד להוראות חוק זה או שלא בהתאם לתקנות או להיתר שניתנו לפיו, ייאסם..." ולהוציא את המלה "מעבידו".

א. לנסין:
ומה במקרה שבן עובד אצל אביו?

צ. בר-ניב:
אם אומרים "העביד" הכוונה ליחסים של מעביד ועובד. בן אינו עובד אצל אביו, אלא עובד עם אביו.

הי"ר ר. טרי:
אני מציע לקבל את התיקון של היועץ המשפטי, ונשמור זכות הסתייגות לחבר הכנסת י. גיל למרות שהוא איננו כאן.

בסעיפים 9 ו-10 לא היו הסתייגויות.
בסעיף 11 הוחלט להוציא את המלים: "ולתת צו".
בסעיף 12 הוחלט לכתוב: "טר העבודה" ולא סר

סתם.

בסעיף 13 לא היו הסתייגויות.

בסעיף 14 אמרנו שחוק זה ייכנס לתקפו 30 יום לאחר קבלתו בכנסת, כלנאי שייקבע תאריך. ז.א. שאם החוק יתקבל בכנסת ב-1 באפריל, פירושו שב-30 באפריל הוא נכנס בתקפו.

א. לנסין:
אני חושב שיטנה סתירה בין סעיף 8(ג) ובין סעיף 6 בו מבטיחים שאדם אינו רשאי לתת עדות, ובסעיף 8 מי מסרב למסור עדות עלול להענש.

צ. בר-ניב:
אם באים אל מעביד ושואלים אותו אם העביד אנשים בלילה, הוא לא חייב לענות. אבל אם שואלים את הפועל אם עבד בלילה, הוא חייב לענות. זהו אחד הניסוחים מדוע לא להעניש את הפועל.

א. לנסין:
למה מתכוונים כאן כטאוסרים: "אגודות שתופיות בהתאם לחוק של האגודות הסתופיות"?

צ. בר-ניב:
זוהי הוראה מיוחדת שמעמידה את היחסים בין אגודה שיתופית וחבריה על פיקציה של עובד ומעביד, כי למעשה אין סידור כזה. דבר זה הוכנס כדי לאפשר סידור כזה.

אני מציע כפי לחדד את החוק יבא לסלוח ועדת העבודה, נקבע את הנוסח כפי שנתקבל על ידי הרוב, נקבע את נוסח ההסתייגויות ונעביר זאת לנשיאות הכנסת.

ד. נוטוב:
לדעתי אפשר להביא בפני מליאת ועדת העבודה את הנוסח כפי שנתקבל כאן על ידי הרוב.

צ. בר-ניב:
אני מבקש את יושב-ראש הועדה להסליף בפני הכנסת לא רק על קבלת החוק אלא גם על קבלת אישור האסנה, כי הכנסת צריכה לקבל החלטה בענין זה.

א. לנסיון:
יש לי עוד שאלה ביחס לסעיף 13(א) על העברת סמכויות. למי רשאי הסק להעביר את סמכותו?

צ. בר-ניב:
לא קובעים דבר זה בחוק וזה אוסף לאחד מעובדי המשרד. הכולנה היא לספק העבודה הראשי. בדרך כלל לא נוהגים בחוקים להתקשר למבנה אדמיניסטרטיבי מסוים, כי יכול להיות שבמשך הזמן ימונה מישהו מיוחד שיהיה אחראי לסילוף בסעות העבודה. אם יהיה לנו ספק מיוחד על עניני בליאות העובדים וסעות העבודה, הסמכות עוברת אליו. הכולנה כיום לספק עבודה ראשי.

(ג) חוק החיילים המסוחררים (החזרה לעבודה) (תיקון) - תשי"א - 1951.

היו"ר ד. טרי:
אני מציע כי סחר בטעה 9.00 בבוקר נביא לדיון את חוק שעות העבודה, ובינתיים נעבור כאן על החוק להחזרת חיילים מסוחררים לעבודה, ואם תהיינה שאלות נעורר אותן סחר בפני היועץ המשפטי. (קורא את החוק ואת דברי ההסבר).

הכולנה כאן לתת זכות לסוב למקום עבודה לחייל אשר אחרי שרות חובה בצבא שרת גם תקופה סוליסת בצבא הקבע. החוק מגביל זאת לתקופה של שנתיים, כי אם אדם מסדרת בצבא הקבע למעלה מסנתיים יש להניח כאילו החליט לבחור לו מקצוע חדש, ולא שומרים לו את הזכות לחזור למקום העבודה אחרי תקופה זו. כמותן שהזכויות של קופת תגמולין או פנסיה שמורות לו כרגיל. דבר זה בא להבטיח החזרת חיילים מסוחררים לעבודה. אני חושב שאין כל התנגדות לתיקון זה ואפשר לאשר אותו.

חוק החיילים המסוחררים (החזרה לעבודה) (תיקון) - אושר ללא כל הסתייגות

הישיבה סחר בטעה 9.00 בבוקר.

הישיבה נועלה בטעה 12.30 בצהריים.